

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **T. B.**, bez právního zástupce, proti žalovanému **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně ze dne 21. 9. 2005 proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2005, č. j. 62 Az 115/2004 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku, jímž byla její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2004, č. j. OAM-3404/VL-10-03-2004 zamítnuta. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších právních předpisů.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl stěžovatelce doručen uložením ve středu 15. 6. 2005.

Podle § 50c zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění, byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl; to neplatí, jestliže v místě doručování nebylo možné zanechat výzvu v adresátově domovní nebo jiné jím užívané schránce a ani na jiném vhodném místě. Ve výzvě podle odstavce 1 se uvede, kdo je adresátem a který soud doručovanou písemnost předal k doručení; není-li vyloučeno náhradní doručení písemnosti, musí v ní být též obsaženo poučení o následcích,

jestliže písemnost nebude vyzvednuta (odstavec 4). Doručující orgán ve výzvě uvede, u koho, kde a v který den byla písemnost uložena a do kdy a v jaké době si příjemce může písemnost vyzvednout. Uloženou písemnost si může vyzvednout jen příjemce; § 49 odst. 4 zde platí obdobně. Nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné. Písemnost, která byla uložena u soudu podle § 45e odst. 2, se považuje za doručenu dnem uložení. Veškeré náležitosti v tomto směru byly splněny. Proto den doručení nastal desátým dnem od uložení, tj. 25. 6. 2005.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Brně stěžovatelce, což byla sobota 25. 6. 2005. Protože konec dvoutýdenní lhůty připadl opět na sobotu 9. 7. 2005, ve smyslu § 40 odst. 1 a 3 s. ř. s. teprve pondělí 11. 7. 2005 může být považováno za poslední den pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Podala-li stěžovatelka kasační stížnost osobně na podatelnu Krajského soudu v Ostravě dne 21. 9. 2005, učinila tak zjevně po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou by mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. února 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu